

מבעד למסוה* (שעורים בהסתכלות)

מהגלות דהגיע לעירנו רב גדול בישראל. לויתו אותו בתורו בעיר הקדש. יחד הלכנו לבקר את מוסדות העיר, את בתי-החולים, מושבי-זקנים, תלמודי תורה, וכו', וכו'. הרב פנה אלי בשאלה: "מי בנה את כל זה? ובאיזה כספים?"

הכרחתי כמובן לענות: "אח כל זה בנו בני החלוקה", אלה האנשים הנרקבים, ובכסף החלוקה זה כסף השנוררות.

אחר כך עברנו את רחוב "האונגרים" — ושוב פנה אלי הרב וישאלני, ושוב עניתו לו שגם רחוב זה נבנה על ידי השנוררים בני החלוקה. והרב עמד ויביט בפני, ובעיניו שני

* אסיר תורה יהיה החתום כמה לקוראים אם יכתבו לו עמ"י כחכת המערכת של "דאר היום" על כל מה שקראו או שמעו בעולמנו, חסר שישימש לו סמעים לקוראים, — עזמות.

סימני שלה. — אבל הפעם לא היה מענה בפני...

מושל ירושלים נסע לנוח לאנגליה. בעופו באוירון מפריז לונדונה כמעט שנהרג, ורק מן השמים עזרו לו... אך בכל זאת סבל כנראה ממקרה זה. כח זכרוננו התדלדל קצת. במשחה שערכו לכבודו בלונדון, נאם מושלנו דהפקה, נאום חם ונפלא. דבר על העבר הגדול של ארץ התניך וכו'. אך לרגלי האסון שקרה לו, שכח להזכיר אפילו את ארץ ישראל בתור בית-לאומי, וגם את הנציב העליון שמושל עכשיו בארץ ישראל.

המסובים הרגישו כנראה שסיר וונלד סטורס סובל מחסר זכרון — ויבא מר ססיל הרטסוורת ויזכיר למושל את מה ששכח...

אבל בשוח אני כי זוהי מחלה שתעבר. כשמושלנו חיקר ישיב אלינו ישוב אליו גם כח זכרוננו, וברך יברך אותנו בשח בעברית צחה* כמנהגו הטוב: ברוכים הנמצאים בארץ ציון

וירושלים...

הבל. חבל שאוירה דלונדון משפיע באופן אחר מזה של ארץ-ישראל...

לא רק בירושלים יש עתון צהוב, אלא גם בלונדון ישנו עתון כזה. קראו-נא את ה"זואיש קרוניקל" של עשרים וחמשה דצמבר, ומצאתם בו את הידיעה על אדות נאום גורו בנוגע לציונות.

ה"מרחרים המסחרייב" שלנו יהיו מוכרחים לרוץ לכאי-כח הממשלה הצרפתית ולהתחנן לפניהם שיכחישו את הידיעה הנוראה הזאת, המזיקה כ"כ לעניני הציונות...

למרות דהבופרים-בעיקר שהעיון להגיד כי אספת הנבחרים לא היתה אספת באי-כח כל הקהל ארץ-ישראלי — נבחר "הועד הלאומי" וחסידיו הריעו תרועת נצחון, ונבאו לו גדולות. במשך החדשים האחרונים למד הקהל פה להעריך

את המוסר רזה כערכו, ואת ההערכה הזאת אנו רואים היום בהתלהבות הגדולה שפוגשת הקריאה של "פלע הישוב"...

הקהל ארץ-ישראלי קשה ערף הוא, וקשה קשה לרמותו יותר משנא או שנתיים. ארוני סלע הישוב ישתדלו כמובן להוכיח שחסר התורמים הוא בעיקר מפבת "הרעלת" הקהל על ידי "דאר היום".

אולי ישנה אמת בהנחה זו. אבל, הלא "דאר היום" השתמש בעובדות, ועורר רק את דעת-הקהל לאוחם הדברים הידועים לכל מכבר רבותי, רוצים אנו בוועד לאומי, שובו יהיו אנשים שאינם שואפים "לעקר מהשרש" חלק הנון מהישוב, אנשים שאינם מסדרים הפגנות, שביתות, ומלחמות-אחים. ואם נזכה לאנשים שכאלה ימצאו אז רחמים ל"סלע הישוב" וגם "גוביב" ימצאו לו...

מר משה סלושץ כמאמר "משלשלי" בקונטרס,

מאשים את "דאר היום" שהוא "מרעיל" את דעת הקהל. ואני הצעיר וזעיר מתחיל לחשב שהוא צדק מאד בהאשמה זו. והראיה?

מכתב שהגיע לי זה עתה. מכתב זה שלוח הוא אלי מאת גברת ש. אני בטוח שגם אתם רבותי תחענינו לדעת את חנן המכתב הזה: גברת ש. נדבה ל"קרן הגאולה" חכשים זהב שוה חמשה-עשר פונד, ונתנה במומנים עוד חמשה פונד. את החכשים שלחה יום אחרי הרשמה ברשימת המתנדבים. ושבועות אחדים אח"כ שלחו לגבות ממנה גם את חמשת הפונדים שהבטיחה לתת במומנים. הגברת ש. ענתה כי במרים חסלק את חמשת הפונדים רוצה היא קבלה על חכשים הזהב. הגובה הלק, ואחרי שבוע בא שוב לגבות את הסכום הנ"ל, אך גם הגברת ש. בקשה שוב את הקבלה. סוף סוף הודיעו לגברת ש. שאי אפשר לתת לה קבלה מפני שתכשיט הזהב נאבד, ואין יודע איפה...

בבקשה ממך גברת ש. אל-נא "תרעילי" את

דעת הקהל.

הלא ידעתם רבותי שכירושלם נמצאת "חבריא" המשתדלת תמיד להכין סעודות ונשפים לאוד הלוקסי. חבריא זו לקחה לה במונופולין את התכונה הזאת. אבל בימים האחרונים נמצאו מתחרים חדשים גם בזה. לרגלי נסיעתו של דר' נפך, ערכה מערכת "הארץ" משתה נהדר, בשלחנות מלאים "מגדנות" ועוד.

תהיה מנותחם ערן, אחם עורכי העתון הצהובי — אנשים הגונים משייכים את מסורתכם, וכל חטאיכם יעשו למצוות, כי הארץ דברה...

עזמות